

עין משפט
גר מצוה

סה:

תמיד נשחט פרק חמישי פסחים

מסורת הש"ס

16 ונחמס לה. 17 נדה
 ט"א: 18 ונחמס עת.
 19 נמנחמ כה. חולין ט"א:
 20 ונחמס פירי היי
 21 ונחמס לה. 22 שבת
 ק"ב: ונחמס לה. מנחות
 כ"ה: 23 ונחמס לה. 24
 25 ונחמס יח. 26 ונחמס
 27: 28 ונחמס יח. 29 ונחמס
 30: מנחות יח. מנחות י.
 31 ונחמס יח. עירובין ק"ד:
 32 ונחמס יח. טוטה טי. יחמס ט"ז:
 33 ונחמס יח. 34 ונחמס יח:
 35 ונחמס יח. 36 ונחמס יח:
 37 ונחמס יח. 38 ונחמס יח:
 39 ונחמס יח. 40 ונחמס יח:
 41 ונחמס יח. 42 ונחמס יח:
 43 ונחמס יח. 44 ונחמס יח:
 45 ונחמס יח. 46 ונחמס יח:
 47 ונחמס יח. 48 ונחמס יח:
 49 ונחמס יח. 50 ונחמס יח:
 51 ונחמס יח. 52 ונחמס יח:
 53 ונחמס יח. 54 ונחמס יח:
 55 ונחמס יח. 56 ונחמס יח:
 57 ונחמס יח. 58 ונחמס יח:
 59 ונחמס יח. 60 ונחמס יח:
 61 ונחמס יח. 62 ונחמס יח:
 63 ונחמס יח. 64 ונחמס יח:
 65 ונחמס יח. 66 ונחמס יח:
 67 ונחמס יח. 68 ונחמס יח:
 69 ונחמס יח. 70 ונחמס יח:
 71 ונחמס יח. 72 ונחמס יח:
 73 ונחמס יח. 74 ונחמס יח:
 75 ונחמס יח. 76 ונחמס יח:
 77 ונחמס יח. 78 ונחמס יח:
 79 ונחמס יח. 80 ונחמס יח:
 81 ונחמס יח. 82 ונחמס יח:
 83 ונחמס יח. 84 ונחמס יח:
 85 ונחמס יח. 86 ונחמס יח:
 87 ונחמס יח. 88 ונחמס יח:
 89 ונחמס יח. 90 ונחמס יח:
 91 ונחמס יח. 92 ונחמס יח:
 93 ונחמס יח. 94 ונחמס יח:
 95 ונחמס יח. 96 ונחמס יח:
 97 ונחמס יח. 98 ונחמס יח:
 99 ונחמס יח. 100 ונחמס יח:

אמו במגם גופיה מקטר ליה. רש"י מוחקו משום דמנחות לא
 פריך דמניא נכמה דוכמי ומקטירה בכלי שרת וכן מוחק
 כפ' שני שעירי (יומא טו:) ואין לררץ להגיה הספרים דכריש פ"ר שני
 דקטורה (ד' טו.) פריך גבי מנחות כ' האו גוונא דקמני התם ומעלה
 ומקטירה בכלי שרת ופריך וכללי
 שרת מקטר ליה אימא להקטירה
 ומשום דהתם פריך ומשני לה פריך
 לה נמנחות והא דפריך הכל גבי
 אימורים א"ע"ג דכגזר פריך נפרק שני
 שעירי (ד' טו:) משום דהתם נפרים
 והכל נכדשים ומייהו יש ספרים
 דגרסי דברייתא דקטורה מעלין
 ומקטירין בכלי שרת ומולחין ויטון ע"ג
 האשים ופריך מקטירין בכלי שרת
 כ"ד פ"י ובי כמו שהוא בכלי שרת
 מקטירין והא לא מלחין ומשני להקטירין
 פירוש אחר מלחה ולפי זה יתכן
 פרש"י ור"ת מפרש דגבי מנחה לא
 שייך למיפרך דשייך למיתני ומקטירין
 בכלי שרת כיון שהיא ככר בכלי שרת
 שהיא נמונה שם להתקדש אבל נמסך
 כנגמם משמע שחל לומר שנתן
 המגם מקטירם: וע"ע חו"ס יומא
 סו: ד"ה אלו וכי האריכו בית ביארן:

דס שהנפש יוצאה בו מכפר דם שאין הנפש
 יוצאה בו אינו מכפר אלא ר' יהודה לטעמיה
 ידאמר אין דם מבטל דם תניא יאמר להן ר'
 יהודה לחכמים לדבריכם למה פוקקין את
 העורה אמרו לו שבת הוא לכני חייבו שילכו
 עד ארכובותיהם ברם והא קא אהין לח הוא
 ואינו חוצין כדתניא "הדם והדיו והחלב
 והדבש יבשים חוצצין לחין אין חוצצין והא
 קמתוסי מאנייהו" (ותנן) "היו בגדיו
 מטושטשין ועבד עבודתו פסולה וכי חימא
 דמרלו להו למאנייהו והתניא ימרו בד מרו
 לכבש דלאו עבודה היא ולא יוהא מדבעי
 כהונה עבודה היא דתניא "זוהקריב הכהן
 את הכל המובחה זו הולכת אברים לכבש
 אלא בהולכת עצים למערכה דלאו עבודה
 היא בהולכת אברים לכבש ובהולכת דם
 מיהא היכי אולי דמסגי איצטבי: כיצד
 חולין ומפשיטין וכו' קרעו והוציאו את
 אמוריו נתנם במגים להקטירם: אמו הוא
 גופיה הוה מקטר להו "אימא להקטירין ע"ג
 המזבח: יצתה כת ראשונה וכו': תנא כל
 אחד ואחד נותן פסחו בעורו ומפשיט לאחוריו
 אמר רב עיליש טייעות:

הדרן עלך תמיד נשחט
 אלו דברים. זריקת דמו תנא אגב
 שחיטתו וקשה לר"י אמאי לא
 תני נמי הפשט עורו דדמי שנת
 דמתני דפיקא דלעיל (ד' סד.) ו"ד
 שחל להיות בשנת מניח ידו כ"י ומולה
 ומפשיט ומתן ר"י משום דהו דבכלל
 הקטר חלבו שאליו יכול להפשיט אלא
 עד המזה לרבי יוחנן נן צרוקה כפ'
 כל כתבי (שנת ד' ק"ו:) ואפילו רבנן
 דפליגי עליה לא שרו להפשיט כדרכו
 אלא עד המזה והוא מפשיט ומוחן
 בחמיכות קטנות כדאמרין התם
 ס'א לא כרימא דשקיל לה נכדו:
 מה

גליון הש"ס

כפ' במגים להקטירם. י"ג

לעני רש"י

וירואה. יבחה.

מוסף רש"י

אין דם מבטל דם.
 דמין כמני לרי יהודה
 לא בטל ונחמס לה.
 ואפילו טיפה לכוין עליו
 גדול כשר לזריקה ושם
 עולה. למה פוקקין את
 העורה. ענין פסחים
 שלא יצאו הדמים דרך
 אדם למל קרינן ושם
 לה. מטושטשין. כתיב
 ונחמס יח. מדר במנחות.
 כלן למתן שיהא כמות
 כתיב למתן קומתו. לא
 נגדרות ולא משולקות
 יומא כ"ג. בהולכת
 אברים לכבש. הא דקמני
 שנת הוא לני חתין
 כי בהולכת אברים קאמרי
 ולקמן פריך כהולכת דם
 היי חללי ונחמס לה.
 והקריב הכהן את הכל.
 גבי אברים כתיב והקריב
 והכריש יתכן כתיב
 והקריב הכהן את הכל
 והקריב המזבח. ותינתה
 יח. רש"י בקרא והקריב
 והכריש יתכן כתיב.
 אלמא כנאריס קמחתי
 קרא. ומדכתי כהונה
 שמע מינה עבודה היא
 ועורבין קד. זו הולכת
 אברים לכבש. דלילי
 הקטרה כדכח כתיב בקרא
 והקטיר המזבח. ותינתה
 שש. דמסגי איצטבי.
 אלטנחלות נבוחין היי שם
 נון אגניס ויתין חולצין
 דמן לרפס הן נבוחים
 קד.

הדרן עלך תמיד נשחט
 אלו דברים. זריקת דמו תנא אגב
 שחיטתו וקשה לר"י אמאי לא
 תני נמי הפשט עורו דדמי שנת
 דמתני דפיקא דלעיל (ד' סד.) ו"ד
 שחל להיות בשנת מניח ידו כ"י ומולה
 ומפשיט ומתן ר"י משום דהו דבכלל
 הקטר חלבו שאליו יכול להפשיט אלא
 עד המזה לרבי יוחנן נן צרוקה כפ'
 כל כתבי (שנת ד' ק"ו:) ואפילו רבנן
 דפליגי עליה לא שרו להפשיט כדרכו
 אלא עד המזה והוא מפשיט ומוחן
 בחמיכות קטנות כדאמרין התם
 ס'א לא כרימא דשקיל לה נכדו:
 מה
 אלו דברים. זריקת דמו תנא אגב
 שחיטתו וקשה לר"י אמאי לא
 תני נמי הפשט עורו דדמי שנת
 דמתני דפיקא דלעיל (ד' סד.) ו"ד
 שחל להיות בשנת מניח ידו כ"י ומולה
 ומפשיט ומתן ר"י משום דהו דבכלל
 הקטר חלבו שאליו יכול להפשיט אלא
 עד המזה לרבי יוחנן נן צרוקה כפ'
 כל כתבי (שנת ד' ק"ו:) ואפילו רבנן
 דפליגי עליה לא שרו להפשיט כדרכו
 אלא עד המזה והוא מפשיט ומוחן
 בחמיכות קטנות כדאמרין התם
 ס'א לא כרימא דשקיל לה נכדו:
 מה

הדרן עלך תמיד נשחט
 אלו דברים. זריקת דמו תנא אגב
 שחיטתו וקשה לר"י אמאי לא
 תני נמי הפשט עורו דדמי שנת
 דמתני דפיקא דלעיל (ד' סד.) ו"ד
 שחל להיות בשנת מניח ידו כ"י ומולה
 ומפשיט ומתן ר"י משום דהו דבכלל
 הקטר חלבו שאליו יכול להפשיט אלא
 עד המזה לרבי יוחנן נן צרוקה כפ'
 כל כתבי (שנת ד' ק"ו:) ואפילו רבנן
 דפליגי עליה לא שרו להפשיט כדרכו
 אלא עד המזה והוא מפשיט ומוחן
 בחמיכות קטנות כדאמרין התם
 ס'א לא כרימא דשקיל לה נכדו:
 מה

הדרן עלך תמיד נשחט
 אלו דברים. זריקת דמו תנא אגב
 שחיטתו וקשה לר"י אמאי לא
 תני נמי הפשט עורו דדמי שנת
 דמתני דפיקא דלעיל (ד' סד.) ו"ד
 שחל להיות בשנת מניח ידו כ"י ומולה
 ומפשיט ומתן ר"י משום דהו דבכלל
 הקטר חלבו שאליו יכול להפשיט אלא
 עד המזה לרבי יוחנן נן צרוקה כפ'
 כל כתבי (שנת ד' ק"ו:) ואפילו רבנן
 דפליגי עליה לא שרו להפשיט כדרכו
 אלא עד המזה והוא מפשיט ומוחן
 בחמיכות קטנות כדאמרין התם
 ס'א לא כרימא דשקיל לה נכדו:
 מה

הדרן עלך תמיד נשחט
 אלו דברים. זריקת דמו תנא אגב
 שחיטתו וקשה לר"י אמאי לא
 תני נמי הפשט עורו דדמי שנת
 דמתני דפיקא דלעיל (ד' סד.) ו"ד
 שחל להיות בשנת מניח ידו כ"י ומולה
 ומפשיט ומתן ר"י משום דהו דבכלל
 הקטר חלבו שאליו יכול להפשיט אלא
 עד המזה לרבי יוחנן נן צרוקה כפ'
 כל כתבי (שנת ד' ק"ו:) ואפילו רבנן
 דפליגי עליה לא שרו להפשיט כדרכו
 אלא עד המזה והוא מפשיט ומוחן
 בחמיכות קטנות כדאמרין התם
 ס'א לא כרימא דשקיל לה נכדו:
 מה

הדרן עלך תמיד נשחט
 אלו דברים. זריקת דמו תנא אגב
 שחיטתו וקשה לר"י אמאי לא
 תני נמי הפשט עורו דדמי שנת
 דמתני דפיקא דלעיל (ד' סד.) ו"ד
 שחל להיות בשנת מניח ידו כ"י ומולה
 ומפשיט ומתן ר"י משום דהו דבכלל
 הקטר חלבו שאליו יכול להפשיט אלא
 עד המזה לרבי יוחנן נן צרוקה כפ'
 כל כתבי (שנת ד' ק"ו:) ואפילו רבנן
 דפליגי עליה לא שרו להפשיט כדרכו
 אלא עד המזה והוא מפשיט ומוחן
 בחמיכות קטנות כדאמרין התם
 ס'א לא כרימא דשקיל לה נכדו:
 מה

הדרן עלך תמיד נשחט
 אלו דברים. זריקת דמו תנא אגב
 שחיטתו וקשה לר"י אמאי לא
 תני נמי הפשט עורו דדמי שנת
 דמתני דפיקא דלעיל (ד' סד.) ו"ד
 שחל להיות בשנת מניח ידו כ"י ומולה
 ומפשיט ומתן ר"י משום דהו דבכלל
 הקטר חלבו שאליו יכול להפשיט אלא
 עד המזה לרבי יוחנן נן צרוקה כפ'
 כל כתבי (שנת ד' ק"ו:) ואפילו רבנן
 דפליגי עליה לא שרו להפשיט כדרכו
 אלא עד המזה והוא מפשיט ומוחן
 בחמיכות קטנות כדאמרין התם
 ס'א לא כרימא דשקיל לה נכדו:
 מה

הדרן עלך תמיד נשחט
 אלו דברים. זריקת דמו תנא אגב
 שחיטתו וקשה לר"י אמאי לא
 תני נמי הפשט עורו דדמי שנת
 דמתני דפיקא דלעיל (ד' סד.) ו"ד
 שחל להיות בשנת מניח ידו כ"י ומולה
 ומפשיט ומתן ר"י משום דהו דבכלל
 הקטר חלבו שאליו יכול להפשיט אלא
 עד המזה לרבי יוחנן נן צרוקה כפ'
 כל כתבי (שנת ד' ק"ו:) ואפילו רבנן
 דפליגי עליה לא שרו להפשיט כדרכו
 אלא עד המזה והוא מפשיט ומוחן
 בחמיכות קטנות כדאמרין התם
 ס'א לא כרימא דשקיל לה נכדו:
 מה

הדרן עלך תמיד נשחט
 אלו דברים. זריקת דמו תנא אגב
 שחיטתו וקשה לר"י אמאי לא
 תני נמי הפשט עורו דדמי שנת
 דמתני דפיקא דלעיל (ד' סד.) ו"ד
 שחל להיות בשנת מניח ידו כ"י ומולה
 ומפשיט ומתן ר"י משום דהו דבכלל
 הקטר חלבו שאליו יכול להפשיט אלא
 עד המזה לרבי יוחנן נן צרוקה כפ'
 כל כתבי (שנת ד' ק"ו:) ואפילו רבנן
 דפליגי עליה לא שרו להפשיט כדרכו
 אלא עד המזה והוא מפשיט ומוחן
 בחמיכות קטנות כדאמרין התם
 ס'א לא כרימא דשקיל לה נכדו:
 מה

הדרן עלך תמיד נשחט
 אלו דברים. זריקת דמו תנא אגב
 שחיטתו וקשה לר"י אמאי לא
 תני נמי הפשט עורו דדמי שנת
 דמתני דפיקא דלעיל (ד' סד.) ו"ד
 שחל להיות בשנת מניח ידו כ"י ומולה
 ומפשיט ומתן ר"י משום דהו דבכלל
 הקטר חלבו שאליו יכול להפשיט אלא
 עד המזה לרבי יוחנן נן צרוקה כפ'
 כל כתבי (שנת ד' ק"ו:) ואפילו רבנן
 דפליגי עליה לא שרו להפשיט כדרכו
 אלא עד המזה והוא מפשיט ומוחן
 בחמיכות קטנות כדאמרין התם
 ס'א לא כרימא דשקיל לה נכדו:
 מה

הדרן עלך תמיד נשחט
 אלו דברים. זריקת דמו תנא אגב
 שחיטתו וקשה לר"י אמאי לא
 תני נמי הפשט עורו דדמי שנת
 דמתני דפיקא דלעיל (ד' סד.) ו"ד
 שחל להיות בשנת מניח ידו כ"י ומולה
 ומפשיט ומתן ר"י משום דהו דבכלל
 הקטר חלבו שאליו יכול להפשיט אלא
 עד המזה לרבי יוחנן נן צרוקה כפ'
 כל כתבי (שנת ד' ק"ו:) ואפילו רבנן
 דפליגי עליה לא שרו להפשיט כדרכו
 אלא עד המזה והוא מפשיט ומוחן
 בחמיכות קטנות כדאמרין התם
 ס'א לא כרימא דשקיל לה נכדו:
 מה

הדרן עלך תמיד נשחט
 אלו דברים. זריקת דמו תנא אגב
 שחיטתו וקשה לר"י אמאי לא
 תני נמי הפשט עורו דדמי שנת
 דמתני דפיקא דלעיל (ד' סד.) ו"ד
 שחל להיות בשנת מניח ידו כ"י ומולה
 ומפשיט ומתן ר"י משום דהו דבכלל
 הקטר חלבו שאליו יכול להפשיט אלא
 עד המזה לרבי יוחנן נן צרוקה כפ'
 כל כתבי (שנת ד' ק"ו:) ואפילו רבנן
 דפליגי עליה לא שרו להפשיט כדרכו
 אלא עד המזה והוא מפשיט ומוחן
 בחמיכות קטנות כדאמרין התם
 ס'א לא כרימא דשקיל לה נכדו:
 מה